

Scenariusz nr 16 zajęć edukacji wczesnoszkolnej

Metryczka zajęć edukacyjnych

Miejsce realizacji zajęć: sala szkolna

Ośrodek tematyczny realizowanych zajęć: Jesteśmy różni, mamy różne upodobania i zainteresowania

Temat zajęć: Nazywamy uczucia – czy każdy z nas czuje tak samo?

Grupa dydaktyczna: uczniowie klasy III SP

Czas przewidziany na realizację zajęć: 95 minut

Cele operacyjne

Uczeń:

- czyta tekst z uwzględnieniem interpunkcji, intonacji, poprawnej dykcji
- rozumie pojęcia: wyraz, głoska, litera, sylaba, zdanie
- oddziela wyrazy w zdaniu, zdania w tekście
- opisuje swój nastrój i swoje odczucia używając słów w j. angielskim
- zapoznaje się z lekturą szkolną „Calineczka” H. Ch. Andersena
- rozpoznaje i nazywa uczucia

Środki dydaktyczne

- Karta pracy (Karta pracy nr 16)
- Nagranie dźwiękowe (Nagranie nr 12)
- Tekst baśni „Calineczka” Hansa Christiana Andersena (fragment w scenariuszu)
- 5 kopii fragmentu „Calineczki”
- Kartka papieru
- Brystol lub szary papier i przybory do rysowania
- Kartki z napisami: *Interesting, boring, funny, scary, sad, happy, tired, scared, angry, surprised.*
- Magnes
- Naklejki (system nagradzania uczniów)

Metody (według Okonia)

- Giełda pomysłów (burza mózgów)
- Mikronauczanie
- Metoda ekspresyjna
- Ćwiczebna

Formy pracy

- Praca jednolita zbiorowa
- Praca w mini grupach

Przewidywane efekty

Uczeń po zakończeniu zajęć:

- Wie, z jakich elementów składa się zdanie i potrafi je zaznaczyć
- Wie, że każdy może czuć się inaczej w danej chwili
- Potrafi opowiedzieć o uczuciach, które pojawiają się w lekturze

Przebieg i podsumowanie zajęć

Część wstępna - część rekreacyjna / 10 min.

Nauczyciel wita uczniów za pomocą rymowanki:

Hi, hi, hello!

How are you?

Are you well?

Me too!

Nauczyciel wraz z uczniami powtarza rymowankę dwa razy. Następnie uczniowie odwracają się do siebie, tak, aby stać w parach i również witają się wzajemnie za pomocą rymowanki.

Uczniowie siadają w kole. Nauczyciel proponuje grę w głuchy telefon. Mówi uczniowi siedzącemu po jego lewej stronie hasło – temat dzisiejszych zajęć („uczucia”). Uczniowie szepczą kolejno hasło do osoby siedzącej po lewej stronie, aż dojdzie ono do osoby siedzącej po prawej stronie nauczyciela. Ostatnia osoba mówi hasło na

głos, a nauczyciel sprawdza, czy jest to wyraz, który powiedział na początku.

Następnie nauczyciel zadaje pytania:

Co to są uczucia?

Jakie uczucia znacie?

Co to są uczucia pozytywne?

Co to są uczucia negatywne?

Nauczyciel zapowiada, na co będzie zwracał uwagę: *Na dzisiejszych zajęciach będę zwracał uwagę na to, czy potraficie rozpoznać uczucia.*

Etap realizacji

Zadanie 1 - część rekreacyjna sali / 15 min.

Nauczyciel zapowiada, że przeczyta fragment „Calineczki” H. Ch. Andersena.

„Calineczka” – H. Ch. Andersen (fragment)

Pewna dobra kobieta bardzo pragnęła mieć maleńkie dziecko, ale nie wiedziała, skąd by je wziąć. Poszła więc do czarownicy i rzekła: — Tak bym chciała mieć malutkie dziecko. Powiedz mi, co tu robić, żebym je miała? — O! To nietrudno — odpowiedziała czarownica — mogę ci doskonale poradzić. Masz tu ziarnko jęczmienia — ale to nie jest takie zwyczajne ziarnko, które sieją w polu albo sypią kurom na pokarm; zasadź je starannie w doniczce do kwiatów, a zobaczysz, co z tego będzie. — Dziękuję — rzekła poczciwa kobieta i zapłaciła jędzy dziesięć groszy, bo tyle to ziarnko kosztowało. Po powrocie do domu, zasadziła je starannie w doniczce od kwiatów i zaraz pokazała się mała roślinka, okryta się pięknymi listkami, a w środku wyrósł jakiś kwiat złotopurpurowy, podobny do tulipana, tylko zamknięty jak pączek. — Cóż to za prześliczny kwiat! — rzekła kobieta i tak była zachwycona, że całowała złote i czerwone płatki. W tej samej chwili jednak kwiat z wielkim łoskotem otworzył się i w środku, na zielonym dnie kielicha, gdzie zwykle mieści się słupek kwiatowy, stała sobie prześliczna mała dziewczynka. Nazwali ją Calineczką, gdyż była maluchna jak młoda pszczołka, tylko daleko zgrabniejsza. Kobieta wzięła zaraz łupinkę orzecha, ażeby w niej urządzić kolebkę dla swego dzieciątka; fiołkowe płatki posłużyły za sienniczek, a jeden płatek róży za kołderkę. W nocy Calineczka spała wybornie, a w dzień się bawiła na stole. Dobra kobieta postawiła na nim talerz z wodą, otoczony wiankiem kwiatów, których łodyżki były zanurzone w wodzie; listek

tulipana zastępował łódkę, dwa pręciki kwiatowe stanowiły wiosła, i Calineczka pływała sobie po talerzu od jednego brzegu do drugiego. Ślicznie to wyglądało! Umiała też śpiewać i tak ładnie, że nie można tego opisać. Jednego razu w nocy, kiedy Calineczka spała sobie spokojnie w kołysce na stole, przez wybitą szybkę wskoczyła do pokoju ropucha. Szkaradne to było stworzenie: ciężkie, grube, mokre — i bardzo ciekawe. Zaraz spostrzegła Calineczkę, śpiącą pod różanym płatkim. — Hm, hm! — mruknęła — bardzo ładna żona dla mojego synka. I razem z kołyską zabrała dziecinę, wyskoczyła do ogrodu i zaniosiła ją do swego mieszkania. Znajdowało się ono w czarnym, gęstym błocie nad strumieniem. Syn ropuchy brzydszy był jeszcze od matki, chociaż bardzo do niej podobny. — Koak, koak, brekekeks! — tyle tylko umiał powiedzieć, gdy ujrzął Calineczkę. — Nie mów tak głośno — szepnęła mu matka — obudzisz ją i może nam uciec, bo jest lekka jak puszek łabędzi. Trzeba ją przenieść na liść wodnej lili, aż na środek strumyka. Tam będzie jak na wyspie, a tymczasem przygotuję dla was mieszkanie w głębi błota. Po powierzchni strumienia pływały zielone, okrągłe liście wodnych lili. Ropucha wybrała największy, który zarazem leżał najdalej od brzegu, i na nim umieściła łupinę orzecha ze śpiącą Calineczką.

Nauczyciel wypisuje na tablicy zdanie:

Nazwali ją Calineczką, gdyż była maluchna jak młoda pszczołka, tylko daleko zgrabniejsza.

Nauczyciel prosi uczniów o przypomnienie, co to jest głoska, litera, sylaba, wyraz, zdanie. Uczniowie mówią i zaznaczają na tablicy.

Zadanie 2 – przy stolikach / 15 min.

Uczniowie wykonują zadania w karcie pracy nr 16. Nauczyciel monitoruje pracę uczniów i pomaga w razie potrzeby, sprawdza poprawność odpowiedzi. Po zakończonym zadaniu nauczyciel chwali uczniów.

Nauczyciel pyta uczniów, czy znają ciąg dalszy baśni. Jeśli tak, to uczniowie opowiadają następne wydarzenia, jeśli nie, to nauczyciel opowiada ciąg dalszy opowieści.

Zadanie 3 - przy stolikach / 25 min.

Faza przygotowawcza: Nauczyciel ustawia stoliki w sposób umożliwiający pracę w grupach.

Nauczyciel dzieli uczniów na 5 grup. Ich liczebność zależy od liczby uczniów z rozwiniętą daną inteligencją. Informuje uczniów, że mają 15 minut na wykonanie swoich zadań. Uczniowie siadają w grupach przy stolikach. Każdy zespół dostaje kopię fragmentu „Calineczki” czytanego wcześniej przez nauczyciela. Dodatkowo grupa 3 dostaje kartkę papieru, a grupa 4 brystol lub szary papier i przybory do rysowania. Grupy wybierają liderów. Nauczyciel przypomina o zasadach zgodnej współpracy.

Grupa 1 (uczniowie wykazujący rozwiniętą inteligencję logiczno-matematyczną): Zadaniem grupy jest policzyć zdania w tekście.

Grupa 2 (uczniowie wykazujący rozwiniętą inteligencję językową): zadaniem uczniów jest podzielić podany tekst na role i zaprezentować go klasie.

Grupa 3 (uczniowie wykazujący rozwiniętą inteligencję interpersonalną): zadaniem uczniów jest zidentyfikować uczucia występujące w tekście i wypisać je na kartce.

Grupa 4 (uczniowie wykazujący rozwiniętą inteligencję wizualno-przestrzenną): zadaniem uczniów jest zilustrować fragment baśni.

Grupa 5 (uczniowie wykazujący rozwiniętą inteligencję ruchową): zadaniem uczniów jest zaproponowanie zabawy ruchowej dla całej klasy, najlepiej mającej związek z „Calineczką”. Nauczyciel może im odpowiedzieć, jeśli będą mieli trudności (np. rozłożone na podłodze szarfy – skakanie z listka na listek, robienie z ciała „kolebki” i kołysanie się, „wyścig żab” – uczniowie stają w rzędach, pierwsza osoba ma dotrzeć do ustalonego punktu skacząc jak żaba, potem kolejna z rzędu itd. Wygrywa rząd, z którego wszyscy jako pierwsi wykonają zadanie).

Na koniec liderzy (z wyjątkiem grupy 5) prezentują obliczenia, prace lub wnioski swoich zespołów. Wszyscy uczniowie z grupy 5 prezentują zabawę.

Zadanie 4 - część rekreacyjna sali / 5 min.

Nauczyciel ogłasza przerwę śródlekcyjną. Uczniowie biorą udział w zabawie ruchowej wymyślonej przez grupę 5.

Zadanie 5 – część rekreacyjna sali / 10 min.

Nauczyciel włącza nagranie nr 12. Zatrzymuje je po każdym wyrazie i pokazując gestem, mimiką lub w sposób opisowy wyjaśnia wraz z uczniami znaczenie usłyszanych słów.

Nagranie dźwiękowe nr 12:

Interesting, boring, funny, scary, sad, happy, tired, scared, angry, surprised.

Następnie nauczyciel pokazuje uczniom kartki z wypisanymi słowami (tymi samymi, które zawierało nagranie). Czyta wyraz, uczniowie powtarzają i ponownie przypominają jego znaczenie.

Zadanie 6 – przy stolikach / 10 min.

Nauczyciel rysuje na tablicy tabelkę 2x2. W pierwszej kolumnie na górze rysuje znak „+”, w drugiej kolumnie znak „-”. Uczniowie mają za zadanie przyczepić za pomocą magnesów kartki – pod nagłówkiem „+” przymiotniki pozytywne, pod „-” negatywne.

Następnie uczniowie w parach przeprowadzają krótki dialog:

- *How do you feel?*

- *I'm (happy). And you?*

- *I'm (tired).*

Etap końcowy - część rekreacyjna sali / 5 min.

Nauczyciel chwali uczniów za aktywny udział w zajęciach. Nauczyciel wręcza najbardziej aktywnym uczniom na zajęciach naklejki – uczniowie, którzy zbiorą największą liczbę naklejek w ciągu całego tygodnia nauki, otrzymają odznaki.

Uczniowie stają w kole. Nauczyciel wprowadza rymowanekę na pożegnanie.

Uczniowie powtarzają trzy razy.

Goodbye everyone,

It was a real fun today!

Goodbye, goodbye,

Have a nice day!

Dodatkowo

Uczeń zdolny: wykonuje zadania dla ucznia zdolnego w karcie pracy, może być liderem grupy

Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: wykonuje zadania dla ucznia z SPE
w karcie pracy